

* DZIKUS

- Wie kim jest Św. Urszula i jak została wybrana na patronkę naszej drużyny
- Zna miejsca związane ze Św. Urszulą w Polsce i Europie, potrafi wymienić miejsce Jej urodzenia, pochówku i działalności
- Przeczyta fragmenty książki "Wspomnienia dzikusa"
- Przez tydzień podejmie modlitwę za wstawiennictwem Św. Urszuli w wybranej intencji samodzielnie, z zastępem lub swoją rodziną
- Wykona plakat/kolaż/grafikę zachęcający do poznania postaci Św. Urszuli i jej życiorysu, umieści go na stronach drużyny

** JULIA

- Wie kim jest Św. Urszula, potrafi opowiedzieć o historii jej życia i tym jak została wybrana na patronkę naszej drużyny.
- Nauczy się jednej z modlitw napisanych przez Matkę Urszulę lub skierowanych do niej i poprowadzi ją w drużynie.
- Przeczyta wybraną książkę autorstwa Św. Urszuli
- Odwiedzi Dom Urszulanek w Pniewach, Szary Dom na Wiślanej lub inne miejsce związane ze Św. Urszulą
- Przygotuje na zbiórkę zastępu element związany ze Św. Urszulą (punkt na grze, zajęcia, piosenkę)
- Pozna historię beatyfikacji i kanonizacji Św. Urszuli

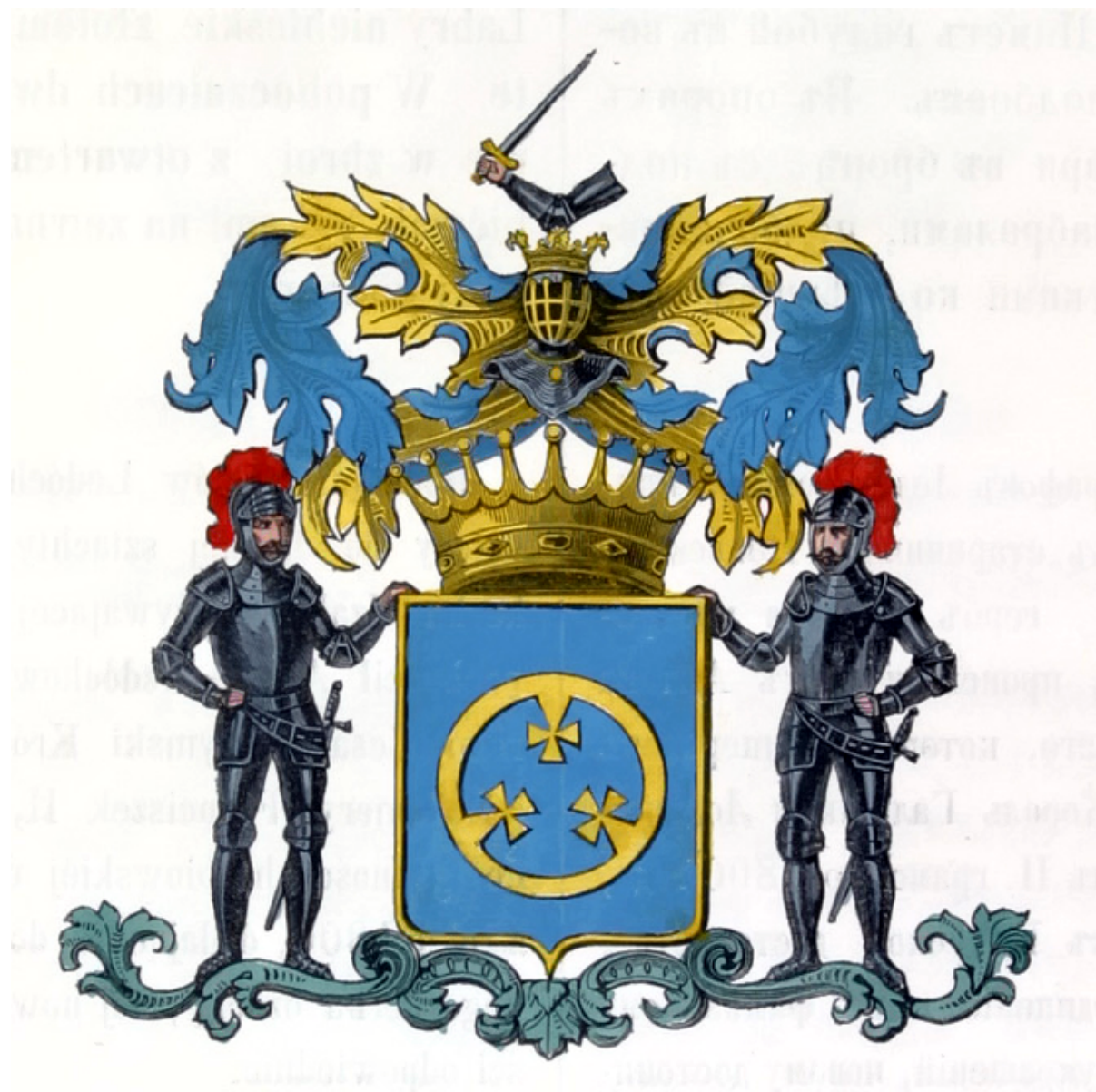
*** URSZULA

- Wie dlaczego Św. Urszula jest nazywana Matką Polskiej Niepodległości, zna jej działalność na świecie na początku XX wieku
- Zorganizowała wyjazd do Pniew lub spotkanie z siostrami w domu na Wiślanej dla zastępu lub drużyny.
- Nagra krótki film o życiu Św. Urszuli pokazując w nim miejsca z nią związane i wypowiedzi innych ludzi (np. sióstr), udostępni go na stronach drużyny
- Ułoży modlitwę nawiązującą do Św. Urszuli i za jej wstawiennictwem w wybranej intencji
- Przeczyta wybraną książkę autorstwa Św. Urszuli
- Pozna historię Zgromadzenia Sióstr Urszulanek SJK
- W codziennym życiu będzie starała się postępować jak Św. Urszula, będzie wzorować się na jej postawie i traktować ją jako własną patronkę

Lektury: Świętość jest czymś tak prostym, Bądź jak lampka przed tabernakulum, O Eucharystii, Historia Kongregacji, Miłość krzyża się nie lęka..., Ledóchowska (s. M. Krupecka), Wspomnienia Dzikusa

HERB LEDÓCHOWSKICH

W polu błękitnym toczenica złota, z zaćwieczonymi wewnątrz trzema krzyżami kawalerskimi. Nad tarczą korona hrabiowska, dziewięciopalkowa, a nad nią hełm w koronie, z której klejnot: ramię zbrojne z mieczem. Labry: błękitne, podbite złotem. Trzymacze: Dwaj rycerze z otwartymi przyłbicami i czerwonymi pióropuszcami.

Szaława (Saława, Salava, Sielawa) – polski herb szlachecki, używany przez kilkadziesiąt rodzin, z których największe znaczenie uzyskali Ledóchowscy i Świrscy. W polu błękitnym toczenica złota z trzema takimiż krzyżami kawalerskimi zaćwieczonymi wewnątrz, ułożonymi w rosochę. Według legendy, przytaczanej przez Paprockiego i Niesieckiego, początek tego herbu powiązany jest z chrystianizacją Rusi. Książę Włodzimierz, zapragnąwszy przyjąć chrzest, wyprawił swych posłów do Bizancjum, aby tam zapoznali się z

zasadami obrządku prawosławnego. Posłowie tak przekonali się do greckich ceremonii, że przyjęli chrzest i powróciwszy do kraju bardzo entuzjastycznie wypowiadali się o chrześcijaństwie. To słysząc, poganie z otoczenia księcia szydzili z nich i z nowej religii. Nie mogąc znieść obelg, jeden z posłów wyzwiał trzech adwersarzy na pojedynek w zakreślonym przez siebie kręgu i wszystkich pokonał. Dla szaleńczej odwagi przezwano posła szalonym, a na pamiątkę wydarzenia, książę nadał mu herb z trzema krzyżami w kręgu.

